

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ มีวิธีการดำเนินการศึกษาประกอบด้วย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีรายชื่อในทะเบียนของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 จำนวน 164 ราย เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนเกษตรกรและจำนวนโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	ตำบล	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนโคเนื้อ (ตัว)
1.	ขุนทะเล	38	241
2.	มะขามเตี้ย	43	328
3.	วัดประดู่	37	595
4.	คลองน้อย	17	36
5.	บางไผ่ไม้	7	23
6.	บางโพธิ์	11	39
7.	บางไทร	5	14
8.	บางชนะ	4	6
9.	ตลาด	2	21
รวม		164	1,303

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2550 *ประมวลสถิติประจำปี 2550*

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องและวัตถุประสงค์ของการศึกษา เนื้อหาที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาใช้เป็นแนวทางกำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์

2.1.2 จัดทำแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย คำถามและคำตอบที่ต้องการ เพื่อให้แบบสัมภาษณ์ครอบคลุมเนื้อหาที่ศึกษาและสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ครบถ้วน

2.1.3 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและขอคำแนะนำ จากนั้นนำมาแก้ไข

2.1.4 ทดสอบเครื่องมือ ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม นำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบกับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย เพื่อพิจารณาความยากง่าย ความเหมาะสมของภาษาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้รับสัมภาษณ์ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ ซึ่งข้อมูลที่ต้องการหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ ใช้สูตร Alpha ของ Cronbach โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ด้วยคำสั่ง Reliability พบว่าแบบสัมภาษณ์ในประเด็นความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.9223 หรือมีความเชื่อมั่นร้อยละ 92.23

2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ให้เหมาะสม แล้วจึงนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อตรวจสอบขอรับคำแนะนำเพิ่มเติม ก่อนนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงในภาคสนาม

2.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมมีเนื้อหา ประกอบด้วย คำถามต่าง ๆ ที่มีความละเอียดครบถ้วนถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งคำถามจะมี 2 ลักษณะคือ คำถามประเภทกำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือคำถามแบบปลายปิด และ คำถามประเภทที่เปิดโอกาส

ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลอย่างเต็มที่หรือคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งในแบบสัมภาษณ์จะต้องประกอบด้วยเนื้อหาที่ต้องเก็บรวบรวมตามวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจบางประการของเกษตรกร

ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ความต้องการการส่งเสริมของเกษตรกร ที่ประกอบด้วยความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ วิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อและการสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ โดยคำถามเป็นประเภทกำหนดคำตอบแบบใช้การประยุกต์มาตรฐานประมาณค่า (applied rating scale) แบบ numerical rating scale ดัดแปลงมาจาก Likert scale คือ

มีความต้องการมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น	3
มีความต้องการปานกลาง	กำหนดค่าคะแนนเป็น	2
มีความต้องการน้อย	กำหนดค่าคะแนนเป็น	1

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง จากเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีรายชื่อในทะเบียนของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2550 ในพื้นที่ 9 ตำบล จำนวน 164 ราย ทำการสัมภาษณ์แบบรายครัวเรือน โดยมีสมาชิกของครัวเรือนที่สามารถให้ข้อมูลได้ดีที่สุดเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสัมภาษณ์แต่ละชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ สภาพการเลี้ยงโคเนื้อและปัญหาในการเลี้ยงโคเนื้อ ใช้สถิติค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (arithmetic mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าต่ำสุด (minimum) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกร ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความหมายระดับ

ความต้องการของเกษตรกร โดยการนำค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการในแต่ละประเด็นไป
เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ค่าเฉลี่ยกลาง เป็นเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.34 – 3.00	จัดว่ามีความต้องการมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.67 – 2.33	จัดว่ามีความต้องการปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.66	จัดว่ามีความต้องการน้อย

และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อของ
เกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ความต้องการด้านความรู้
เกี่ยวกับการเลี้ยงโคเนื้อ ความต้องการด้านวิธีการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ และความต้องการด้าน
การสนับสนุนในการเลี้ยงโคเนื้อ โดยจำแนกตาม อายุ รายได้จากการเลี้ยงโคเนื้อ จำนวนแรงงานที่
ใช้เลี้ยงโคเนื้อ จำนวนโคเนื้อ และประสบการณ์ในการเลี้ยงโคเนื้อ โดยใช้สถิติ F-test ที่ระดับ
ความเชื่อมั่นร้อยละ 95